

Els esports

Lliga Catalana

La primera jornada d'aquest torneig — que no té res que veure amb el partit del senyor Cambó — donà lloc a les primeres sorpreses

LLIGA CATALANA

Sant Andreu, 2 - Santis, 0.
Europa, 3 - Calella, 1.
Vic, 6 - Martorell, 0.
Santboia, 1 - Manresa, 4.
Granollers, 2 - Terrassa, 2.
Horta, 4 - Gràcia, 2.

Classificació

Sant Andreu	1	1	0	0	2	0	2
Europa	1	1	0	0	3	1	2
Vic	1	1	0	0	6	0	2
Manresa	1	1	0	0	4	1	2
Horta	1	1	0	0	4	2	2
Granollers	1	0	1	0	2	2	1
Terrassa	1	0	1	0	2	2	1
Santis	1	0	0	1	0	2	0
Calella	1	0	0	1	1	3	0
Martorell	1	0	0	1	0	6	0
Santboia	1	0	0	1	1	4	0
Gràcia	1	0	0	1	2	4	0

Partits per al diumenge vinent

Calella - Horta.
Manresa - Europa.
Terrassa - Santboia.
Granollers - Santis.
Martorell - Sant Andreu.
Gràcia - Vic.

A GRANOLLERS

Granollers i Terrassa empaten a dos gols

Quan hom esperava una brillant actuació dels campions de Catalunya en aquest encontre primer de la Lliga Catalana, l'afició local ha rebut una decepció extraordinària en veure que els que feia vuit dies que s'havien adjudicat el títol de la seva categoria i ensems el més rescat ascens a la categoria dels asos, s'adormien com vulgarment es diu damunt els llorers.

I aquesta actitud ha molestat el públic, que fent un sacrifici — perquè verament no és anar a un camp de futbol a rebre les inclemències del temps, a més de deixar mig dinar a la taula — es disposava a fruitar les excel·lències d'un bon partit i també a aplaudir el seu onze favorable.

El que passà ahir és intolerable i vergonyós: ahir i no és pas la millor manera de portar nous adeptes i socis als rengles del club.

Ahí, més que mai, els jugadors granollerins havien de fer un esforç per tal de satisfer els que durant el campionat i tot l'any venien ajudant-los moralment, i finalment van donar el que "fan" que el club pugui sostenir-se, i això que era el més normal i lògic ha estat tot al revés.

I en l'aspecte esportiu l'equip granollerí havia de donar la sensació que el títol obtingut no ho ha estat perquè sí, sinó per la millor classe i superioritat del seu conjunt.

Ara bé: això que en aquesta lluita podia demostrar-se a bastament perquè el Terrassa se'n ha manifestat molt per baix de la potència que va demostrar a principis de temporada, per culpa del Granollers no ha succeït i ha donat lloc a que un partit que molt bé podia acabar amb una esplèndida victòria granollerina es resolgués amb un empat equivalent a la pèrdua d'un punt del torneig suau iniciat.

No fem càrrecs al Terrassa, al contrari, l'admirem pel seu entusiasme i amor propi, que li han valgut un honorífic empat al propi terreny dels campions, des que el Girona en el torneig de promoció hi empatà, cap més equip no li arrabassà ni un sol punt. La dormida o migdiada del Granollers ha estat deploable. Cal que se'n refaci, si es vol treure el regust dels socis i aficionats. D'altra manera, l'afició en comptes d'augmentar, precisament ara que som a la primera categoria catalana, baixará de to, i qui no ens diu que difícil la marxa ascendent del club.

I aquesta actitud d'alguns jugadors granollerins, perquè sempre hi ha ex-

cepcions, és més de dolendre perquè, ultra la poca atenció que s'ha tingut envers el públic, ha tirat per terra la brillantíssima actuació d'Iniesta, que avui ha substituït Casanoves amb un encert digne d'admirar. El porter granollerí no es mereixia que per culpa dels companys veís perforar la seva porta. Cal, doncs, que el Granollers rectifiqui. El joc, fred com el temps fins que el Terrassa ha empatat. Després, i a última hora, els campions s'han animat, i han anat a buscar el triomf que se'ls escapava. Però s'ha fet tard i l'àrbitre ha assenyalat l'acabament erròni d'un desencís general. Sanz ha fet els dos gols del Granollers, un a cada costat. Pueyo ha marcat el primer del Terrassa. Burtillo l'empat, magníficament.

Cardel ha arbitrat sense dificultats. Els equips: Llopis, Bartomeu, Jordà, Brú, Layola, Cadafalch, Guisamont, Pueyo, Burtillo, Polo, Colomer (Terrassa). Iniesta, Aparici, Vallis, Vila, Rovira, Torres, Eugeni, Guix II, Sanz, Rubies i Guix I.

JOFRA

A GRÀCIA

L'Europa guanya el Calella per 3 gols a 1

Altres vegades tenim partits en el grup "B". Però aquests partits que ahir van començar a jugar-se són els de campionat de Lliga Catalana, que la Federació de Futbol ha organitzat per tal que els clubs de l'esmentat grup no estiguin inactius. El calendari confeccionat a base dels clubs del grup "B", de més a més del Vic, Manresa, Gràcia i Santboia, els quals, per la seva brillant actuació en el finit Campionat de Catalunya, és d'esperar que davant dels "veterans" i entusiastes clubs del grup "B" faran una actuació encertada.

Ahí, un dels partits que estan designats en aquest campionat era entre l'Europa i el Calella, equips que en el darrer campionat de Catalunya jugaren el penúltim partit, i per cert, molt disputat, i que, per perdre l'one de Calella l'esmentat partit li valgué el seu descens a la segona categoria. Per tant, el partit d'ahir — primer de la Lliga Catalana — era esperat amb força interès, per tal de veure l'actuació dels esmentats onze davant per davant i enfrontar-se les seves forces futbolístiques.

Però el partit d'ahir ens va defraudar completament. Ni ens va agradar l'Europa ni el Calella, encara que aquest equip ha millorat bastant el seu conjunt després del Campionat de Catalunya. Ambdós equips feren ahir una actuació molt regular; tant, que la major part del partit, principalment en el primer temps, fou jugat amb molta desgana i amb jugades soses, sense entusiasme ni efectivitat. Podríem dir que en el primer temps la superioritat fou més favorable a l'one de Calella, car les seves línies demostraren una compenetració molt més encertada que els graciencs. Prova d'aquesta efectivitat fou que els primers d'inaugurar el marcador foren els de Calella, continuant després actuant amb encert. Vingué després l'empat de l'Europa i l'avors la partida ja fou molt més iguala-

da i s'aguantà d'aquesta forma fins arribar al descans.

En reprendre's el partit, l'Europa, sense lluir-se molt, ni tampoc amb gaire encert, arriba a imposar-se un xic, aconseguint, d'aquesta forma, marcar el segon gol. Al cap de vint minuts de lluita hagué de retirar-se el defensa Barberà — de l'Europa — amb motiu de lesionar-se, el qual ja no sortí en la resta del partit.

Durant aquest temps que l'Europa juga amb deu jugadors, aguantant la seva inferioritat numèrica amb encert i, no obstant, amb això pogué encara imposar-se damunt el Calella i marcar el tercer gol, i per molt poc que no aconsegueixen el quart, amb motiu d'un free-kick tirat per Arquer, el qual va rebrotar al port, evitant d'aquesta manera un nou gol.

Com ja hem dit més amunt, el Calella presentà un equip molt millor que en el finit campionat. L'one que juga ahir pot donar un bon rendiment, això sempre que els directius del Calella facin jugar sempre els mateixos jugadors i no fer com en el Campionat de Catalunya, que cada partit els canviaven, i el resultat d'això ja l'hem vist: el seu descens a la segona categoria. Es tem segurs que si l'equip d'ahir continuja jugant tal com està format en tots els partits, el Calella arribarà a classificar-se en bon lloc. El millor jugador d'aquest onze fou indiscutiblement el porter, Zamora. Jugà un partit encertadíssim, demostrant força seguretat en el bloqueig i la col·locació. També tingué una bona tardà Miró, el qual jugà el partit amb molt d'encert.

Referent a l'one local, direm que l'Europa no ens va agradar gens. Efectuà un primer temps amb jugades sense so ni to, fallant la seva davantera, la qual no tingué en aquest primer temps lligam de cap mena. Els serrat i Vaquer. El primer va millors dels graciencs foren Montecubal i la porteria amb molt d'encert, i sortí en tingeren els graciencs d'ell, perquè la defensa tingué una tarda plena de desencerts — principalment Barberà — els quals ocasionaven seriosos perills per al meta Montserrat. Aquest jugà un partit ple d'encerts, de serenitat i de col·locació. Un altre que també féu una brillant exhibició fou el servista Vaquer. Aquest xicot va demostrar que en ell hi ha classe de jugador, i per a més endavant l'Europa pot tenir en ell un bon element.

Arbitrà el partit el senyor Coll, i a les seves ordres els equips foren:

EUROPA: Montserrat, Barberà, Martín, Deprius, Jimeno, Juncosa, Vaquer, Cuenca, Arquer, Mun-taner i Ballester II.

CALELLA: Zamora, Miró, Forres, Alcoriza, Conesa, Sang, Coromines, Usandizaga, Besolí, Ver-nis i Comes.

OCELL

A HORTA

L'Horta venç el Gràcia per 4 a 2

Per primer partit de lliga va trepitjar el terreny de l'Horta el Gràcia, de la Preferent, que per la seva classificació en el campionat català ha passat a la primera divisió catalana.

El partit començà amb interès per ambdós bàndols. Els graciencs es veien amb desigs d'emportar-se la partida malgrat jugar contra un equip tan ben acabat com és actualment l'Horta.

Els hortencs, doncs, hagueren d'emprar-se a fons, i així pogueren posar el marcador al seu favor, arribant un cop prop de l'igualament.

A la primera part, en mitja hora es marcaren quatre gols, tres l'Horta i un el Gràcia. Els de l'Horta foren entrats els dos primers per Barnet, un d'un xut i l'altre d'un cop de cap, i el carrer per Majoral. El del Gràcia fou obra de Serrano en rematar un córner.

Cal remarcar que l'Horta als deu minuts de joc va retirar-se per a no sortir més el mig ala Ribó, jugant per tant tota la resta del partit amb deu jugadors.

A la segona part es marcaren un gol més per bandol, fet per Serrano el del Gràcia i per Majoral el de l'Horta.

Arbitrà Menal regularment. Es distingiren per l'Horta Sabadell, Mir i Altimis a la porta, que passà a cobrir la vacant de Banús. Pel Gràcia, Serrano, Martínez i Lloret.

Els equips s'arreglaren com segueix:

Horta: Altimis, Sandro, Mir, Solanes, Sabadell, Ribó, Majoral, Legaz, Gall i Barnet.

Gràcia: Fornells, Pueyo, Florença, Sancho, Martínez, Monsó, Lloret, Romero, Serrano, Ferrer i Civit.

F. A.

El Manresa venç a un Santboià, curull de reserves, per 4 a 1

No podia ésser d'altra manera. El Santboià, sense la defensa titular i sense el tercer efectiu de l'atac, no ha pogut amb un Manresa complet, que ha tingut una primera part magnífica, que ja ha aconseguit els quatre gols, com en podia fer sis o set.

En canvi a la segona part s'ha animat, i no solament ha aguantat el Manresa, sinó que s'ha imposat, i s'ha fet més persistent el seu domini mentre anava acostant-se al final de la partida sense, però, que pogués convertir en gols les moltes ocasions que ha tingut per la defensa encertada que de llur marc han fet Rovira i companyia.

Cal que en partits successius es procuri presentar equips més arranjats per donar més satisfacció a l'afició, puix que els comentaris a la fi del partit no eren gaire agradables per a mantenir-la.

Els equips s'han presentat així: Manresa: Rovira, Castells, Rius, Julià, Gierla, Costa, Rater, Soler, Serra, Senyal i Vilanova. Santboia: Agustí, López, Petit, Pages, Sánchez, Ribes, Vila, Mercader, Canyada, Lari i Llobera.

Al cap de deu minuts de joc Senyal primer i després Serra per dos cops, havien ja traspassat tres vegades la guardia d'aguantant tres minuts el primer i fins sol dels morats, i Soler nou arrodoní el resultat per al Manresa.

La segona part fou nul·la per a ambdós equips.

S'han distingit: Serra, Mercader, Llobera i Petit pels locals, i Rius, Serra, Senyal i Rater pels manresans.

L'àrbitre senyor Pérez, regular. P. GERMES

A VIC

Vic F. C., 6

F. C. Martorell, 0

El resultat reflecteix a meravella el que ha estat l'encontre. El Vic, en tot moment i en totes les seves línies, ha estat superior al seu antagonista. Després d'haver vist el diumenge passat com en partit amistós el Vic perdé davant el Santis, ara, en un altre concepte del que podia ésser el partit d'ahir, més encara tenint en compte que el Martorell era un dels pocs equips que se n'havia pogut emportar una victòria sobre el Sant Andreu i al propi camp d'aquest.

En el Martorell mancaven alguns dels seus titulars, entre ells un de tan essencial com el porter, que hem de creure, després de veure l'actuació de Guindillan, que la seva absència ha contribuït considerablement a la derrota. Aquest s'hauria produït igualment, però amb seguretat, que hauria evitat, almenys, dos dels gols.

El Vic, però, no jugava tampoc amb tots els titulars, i així hem pogut veure com un Ricard a la línia mitjana no cobria suficientment, fent notar la manca de Josep, aquest a l'avantguarda, i no ha donat ampol el que hauria donat el titular, si bé la seva actuació fou en tot moment més que acceptable. En canvi, Va, que des d'alguns partits havia estat separat del titular, ha tingut una actuació excel·lent, i ha corroborat que la baixa forma de Va no era deguda a altra cosa que a manca de moral.

En resum el Vic ha fet un gran partit, i el Martorell cal esperar que es millori en les seves actuacions futures, puix que l'encontre d'ahir ha dit molt poc en favor del seu joc, i es tenia la confiança que davant un equip recent ingressat a la categoria havia de fer un paper molt més lúcid.

L'àrbitre senyor Fernández ha estat molt encertat amb tots els seus fallos, si bé s'ha mostrat amb excessiva energia, sobre tot en ocasió d'obligar l'irascible a recollir una pilota i col·locar-la al lloc des d'on havia de llançar-se al free-kick; fora d'això, pot dir-se que l'arbitratge de Fernández ha estat bo.

Els equips s'han arreglats de la forma següent:

Martorell: Guindillan, Catafau, Madico, Iranzo, Andreu, Pasqual, Albareda, Vilaseca, Cases, Gumà i Mas.

Vic: Baldrich, Blat, Perera, Garcia, Duran, Ricard, Losada, Besolí, Va, Josep i Toll.

Foc

A SANT ANDREU

En un partit molt disputat el Sant Andreu bat el Santis per dos a cap

L'avaria soferta pel Sant Andreu el diumenge passat, contra el Martorell en circumstàncies que haurien pogut ésser tràgiques — hi anava l'ascens a la categoria superior, si hagués perdut el Granollers i ells haguessin guanyat — ens feia creure que la seva moral estaria ressentida. Però pel que veiem ahir no hi ha cap dubte, i creiem que si no té la desgràcia de veure's privat dels seus actuals elements, aquest torneig li ha de valer quelcom a dir.

El Santis, però, en tot moment presentà un bon joc, i a més després a començament de la qual es disposà en determinat moment per nou jugadors — per haver-se lesionat Arnau — al començament de la part i Burtillo absent, i amb per unes deu minuts, això que fou compensat a la fi de la primera part moral i també físicament, i a la segona part, amb tot el que calia de tenir coratge i efectivament, a cosa d'uns vint minuts, segon temps, Ubieda, després de driblar-se un contrincant, va llançar un xut segut que el porter no pogué deturar, i després d'esser el gol, el porter de Sant Andreu, pilotant un bot estrany, però amb tot el que calia, no malaguanyà cap ocasió d'atacar i de posar en perill la meta contrària. Podem dir que n'era l'equip jugà complet, el març, estigué incòmode.

Als darrers minuts de joc, l'entusiasme dels uns i dels altres ens proporcionà uns moments de molta ardent, que aconseguint fer

el gol de subscómbir, i el resultat de 2 a zero havia de restar definitiu.

La mala qualitat del carburant causa perjudicis

No fa gaires dies escoltàvem unes lamentacions d'uns socis del "Stadium Moto Club" que en una prova de regularitat es pogueren donar perfectament compte de la mala qualitat del carburant que avui es troba en totes les "estacions" al servei de l'automobilisme.

Aquestes lamentacions verbals no tenen, però, cap eficàcia i així ho digueren: Cal formalitzar una protesta, per escrit, i procurant unir-hi totes les entitats relacionades amb l'automobilisme: Cambra de l'Automòbil, Moto Club de Catalunya, Penya Rinc, Automòbil Club, Cambra del Taxi, Federació de Transportistes, etc.

No sé si aquests socis del Stadium Moto Club ens varen comprendre bé; he rebut fa un parell de dies unes quantilles en les quals tot el que deien de paraula hi és per escrit, com per a donar-me la pauta d'un article per al carburant. Valgués cremades, pistons ressecs, motors que s'escalfen, d'altres que no es posen en marxa; tot hi és comentat. Una cosa molt important en el ram de l'automòbil, de Barcelona, envià darrerament una mostra de la benzina "monopol" que es ven a la nostra ciutat, a uns tècnics britànics demanant que l'anàlitzessin i donessin l'ur opinió; la resposta fou categòrica: "Benzina inutilitzable per a motors d'explosió. Aconseguint prescindir-ne". No fa ni quinze dies que per assistir a les proves d'un nou tipus de fars per a automòbil, es congregaren a la "Diagonal" un bon nombre de persones importants. Després de les presentacions i de les salutacions reglamentàries, en aquesta mena de reunions, un "speaker" amb un altaveu anuncià el començament de la demostració, amb paraules de gran elogi per a l'automòbil de construcció nacional amb el qual s'havien a fer les proves. El conductor intentà posar en marxa el motor, però no ho aconseguí; repetides vegades funcionà la posta en marxa elèctrica però sense resultat. Començà la benzina. Llavors un ex-periodista molt conegut en l'esport i sobretot en el ram de l'automòbil, s'aixecà i esponentiàment pronuncià un violent discurs contra el carburant i, segons ens digueren, no es deixà res al pap.

El menys que digué és que era una vergonya nacional que continuem tolerant que se'n sigui obligat a consumir aquest líquid com a carburant per a automòbils.

Veritablement, té raó: és una vergonya. Però res no resolarem amb protestes verbals ni escrits si no aconseguim unir totes les entitats relacionades amb l'automòbil. Caldria celebrar un míting i prendre l'acord d'enviar a Madrid una delegació amb una instància signada per totes aquestes entitats i altres i invitar totes les entitats espanyoles a unir-se a la protesta. Els presidents tenen la paraula; ja es potin d'acord!

Ja és hora que es posin les coses en clar. Primerament la benzina és venuda a un preu excessiu. Demés, ara, perquè interessa als productors d'alcohol, se n'hi barreja una important quantitat. No sentim cap antipositat contra la indústria alcohòlica. El que lamentem és que no es trobi altra manera de remeiar la crisi que travessa aquesta indústria que amb una disposició que perjudica el ram de l'automòbil. L'automobilisme farà bé de defensar-se.

Quins remeis hi ha? Ben pocs: que la indústria alcohòlica es transformi i produeixi, si això pot ésser, una altra matèria; si forçosament ha de produir alcohol que busqui una altra utilitat a aquest líquid que no sigui la d'espèssar els motors. Si no hi ha més remei que crear aquest alcohol com a carburant, que surtin tècnics químics i que busquin una fórmula viable que doni satisfacció als uns i als altres.

Mentrestant l'automobilisme ha de defensar-se: Els directius de les entitats que he esmentat, tenen el deure de desplaçar un xic d'activitat, i reunir-se i de prendre acords, perquè si no s'hi posa remei, aviat tots els cotxes estaran en "pana".

ANTONI ARMANGUE

Un nou establiment que honora Barcelona

Ens plau veure com els nostres comerciants, deixant la rutina d'altres temps i prescindint de la dita castellana absurda i inconcurrent de "El buen paño en el arca se guarda", es llancen a la conquesta del client presentant-li els seus productes en forma que la mercaderia ja entri pels ulls.

El senyor M. Aguilà, home conegutíssim en l'ambient automobilístic de Barcelona i que ha donat, proveu a bastament de saber el què és i com un cotxe ha de donar una nova passa en el seu camí sempre ascendent, inaugurant dissabte un magnífic saló d'exposicions al carrer de les Corts Catalanes, 415 i 417. Es tracta d'un edifici construït especialment per a exposició i venda d'automòbils, la qual cosa vol dir que s'ha sacrificat tot el que el cotxe no necessita i a la present

Ha arbitrat Pérez que no ha fet molt bé.

Els equips s'han arreglats de la manera següent:

Sant Andreu: Cruz Sesma, Casallo, Treviño, Torres, Perera, Gó, Pinyero, Roig, Morales, Ubieda, Santis — Santenya, Moliner, Marañón, Montero, Biquete, Busquets, Bruno Ampos, Barceló Hernández, Borrás.

S. COSTA

di a l'acte, felicitaran cordialment el senyor Aguilà i junt amb ells els assistents a l'acte alcaren la seva copa per la prosperitat de la casa perquè no s'interrompin els èxits comercials del barceloní — encara que no sigui d'adopció — senyor Maria Aguilà, que en aquests moments que hom titula crític, ha volgut demostrar que amb optimisme i entusiasme es poden arribar a vèncer les dificultats passades, les presents i les que puguin produir-se.

Permeti'ns el bon amic Aguilà, ajuntar la nostra felicitació a les moltes que porta rebudes. Ben cordialment.

S. L.

L'avioneta González-Gil

El dissabte passat arribà procedent de València una avioneta construïda per González-Gil, de Madrid. Era pilotada per Ramon Torres, enginyer i aviador prou conegut, acompanyat del constructor, l'avioneta González-Gil, que fet molt bona impressió. És un monopla d'alta baixa, cantilever, amb cabina tancada dins la qual seuen dues persones.

La velocitat d'aquest avió és de dos-cents seixanta-set quilòmetres per hora; pot portar cinc-cents quilos de càrrega útil amb un radi d'acció de mil vuit-cents quilòmetres.

Ahí, diumenge, el matí, pilotada per Ramon Torres i per l'excel·lent pilot Guillem Xuch, féu una reeixida demostració de maneabilitat.

González-Gil, que és un enginyer aeronàutic de valia, és mereix l'èxit que la seva creació li proporciona.

CINEMES

CINEMA PARIS
Sempre el programa més atractiu
Telfon 14544
Tarda, 4:30; nit, 8:30.
Nils Aster - Fritz Kor-Mer en el grandios film
ABDUL HAMID
versió anglesa
OLIVE BROOK - MADEIRAINE JAROLL en
El Consejero del Rey

Fantasia
Avui, nit, a les 10:
NITICIARI FOX
Parece increíble
(Varietats)
El imperio de la selva
(2ª de la serie de Lindberg)
Anny Ondra en la deliciosa comedia
KNOCK OUT
amb Max Schmeling.

Coiseum
Avui, nit, a les 10:
Revista Paramount
DIBUIXOS
i l'estrena del film Paramount
La gran duquesa y el camarero
per Bing Crosby.

URQUINAONA
Avui, nit, a les 10, el gran èxit
La llamada de la selva
per Clark Gable, Jack Oakie i Loretta Young

Cinema CATALUNYA
Llar del Cinema Nacional
Avui, sessió continua de 4 a 12:30
Tercera i última setmana, malgrat el seu creixent èxit
El octavo mandamiento
per Lina Yeros
i Ramon de Sentmenat
Hores de projecció: 4:10, 6:15, 8:15 i 10:45
Nota: Última volta del programa, a les 10.

PUBLI-CINEMA
Sessió continua d'11 del matí a 1 de la matinada.
Séient, 1 pta.
Avui canvi de programa. CURRIOSITATS MUNDIALS - EL REI DEL BOSCO - EL JARDI DE MICKEY - NOTICIAS D'ACTUALITAT MUNDIAL DAVANT L'OLIMPIADA DE 1936.

FEMINÀ
Avui, grandios èxit.
El héroe público n.º 1
per Lionel Barrymore, Chester Morris, Joseph Calleja, Jean Arthur i Lewis Stone.
SECRETOS DE LA GUERRA
CONTRA EL CRIMEN
Producció Metro. Goldwyn Mayer
Nit, a les 10.

MARLAN
Avui, not, a les 10:
Pánico en el Pic Nic
(Dibuixos color)
EPISODIO
admirable creació de
PAULA WESSELY
(protagonista de "Mascarada")

TEATRES

TEATRE NOYETATS
(TEATRE CATALA)
Compania Nicolau Martorell
Tots els dies tarda i nit, el grandios èxit de Lluís Elies
Amàlia, Amèlia i Emília
L'èxit de l'any
Dijous: Primera representació de l'espectacle en cinc actes, dividit en 18 quadres, de Felix Torres

ELS PASTORETS
— 0 —
L'ADVENIMENT DE L'INFANT JESUS
Es despata a comptaduria

Principal Palace
Rambla del Mig, 4 — Telfon 11882
Avui, nit, a les 10:15:
GLAMORÓS EXIT
de la comèdia en tres actes, en prosa i vers, de Garcia Lorca
Doña Rosita la Sotera
El enguaje de las flores
genial creació de MARGARIDA XIRGU
Demà i tots els dies, el gran èxit
DONA ROSITA LA SOLTERA
EL LENGUAJE DE LAS FLORES

GRANJA ROYAL
Gran èxit de la formidable orquestra de color
FELIPE Y SUS CUBANOLAS
que actua amb la
Crazy Boys Orchestra
i la simpática "star"
LYBIA DIMAS
als TES i SORTIDES DE TEAT

DE GIRONA
Clausura de l'exposició Pardini
 Ahir al matí, a la Biblioteca Municipal, tingué lloc la clausura de l'exposició de caricatures originals de Pardini, i que tan celebrada ha estat.

L'acte de clausura anava a càrrec del mateix caricaturista, el qual ha dissenyat sobre caricatura. Ha fet algunes demostracions gràfiques davant el selecte auditori que ha assistit a la conferència.

Ha estat molt aplaudit i felicitat. Els intims han obsequiat Pardini amb un sopar d'homenatge i comiat. S'ha vist molt concorregut.

Pardini ha deixat un bon record a Girona.

Pilota basca
Campionat de pilota a pala per parelles

El fred es fa sentir, i a la nevada de la Ronda de Ferran Puig solament s'han jugat tres partits, i encara en tots tres prenent-hi part una mateixa parella que ha pogut rescatar-se dels partits que portava endarrerits. Els resultats han estat: Bergareche - Vinyes guanyen Colomer - Pellicer; Agustí - Garriga i Pujades - Portells, per 45 a 10, 13 i 19, respectivament.

Boxa
Una vetllada per al divendres vinent

L'èxit de públic, si no econòmic, aconseguit pels nous promotors de boxa de la nostra ciutat, els ha esperonat per a muntar una altra vetllada per al proper divendres, al mateix teatre Municipal.

No està encara ultimada el programa, podem avançar, però, que constarà de tres combats entre amateurs i dos entre professionals.

Sembla que l'últim combat serà d'una envergadura, com fa molts anys no s'ha vist a Girona.

No cal dir com esperem que sigui un èxit.

Futbol
Campionat amateur de les comarques gironines

Corresponent a aquest campionat s'ha jugat solament un partit entre Portbou i la Bisbal.

Ha venut el primer, per 3 gols a 1.

La puntuació oficial ha estat: La Bisbal, 3 partits i 8 punts. Portbou, 4 i 6. Girona, 3 i 2. Figueres, 4 i 0.

A OLOT
Olot F. C. 2

C. E. Sant Feliu de Guixols, 2

Al camp de l'Olot F. C. ha tingut lloc aquest encontre amistós, en el qual els locals provenen el mig centre Prieto, que ha satisfet, i que passarà a defensar definitivament aquests colors i al mateix temps serà l'entrenador.

El partit ha estat de domini local, però la ineficàcia de l'ofensiva ha fet possible l'empat.

Juventut Olot, 0 - Abadesenc Club, 2

El Juventut Olot ha rebut la visita de l'Abadesenc corresponent al campionat amateur.

El joc, de domini altern, s'ha decidit pels visitants per tenir millors xutadors.

D'OLESA
TORNEIG INTERNACIONAL DE CLUBS MODESTOS DE FUTBOL TROFEU GENERALITAT DE CATALUNYA

Grup A i B d'Igualada, 2

Penya Marín d'Olesa, 7

Jugat ahir al matí, al terreny del C. D. Olesa, tingué lloc el primer encontre d'aquest Torneig; no donava gaire el temps fred d'aquell dia el partit; no obstant hi assistí bastant públic.

Ambdós equips posaren fe en la lluita, que per cert fou molt desigual en la primera part, el resultat de la qual fou de quatre gols a 1, i tots foren executats sense veure cap jugada que mereixés ésser gol. Marcaren primer els igualadins, empatà l'Olesa i així anà marcant. A la segona part marcà un altre gol Igualada, però l'Olesa s'anà fent amo del camp a mesura que s'acabava l'encontre. Després d'una bona primera part, els igualadins, llevat d'una que altra ocasió bona davant la porta contrària no ho saberen aprofitar.

Signifí el fort tren emprat i massa confians, l'Olesa marcà als visitants altres tres gols; per cert que només l'últim era dels imparables. Ens sorprengué i és llastima que Igualada es desinfectés, podent fer molt més, com així ho demostrà molt del temps jugat. Com queda reflectit, el resultat obtingut no diu res pel partit jugat i creiem que l'Olesa tindrà feina quan torni la visita a la segona volta.

Per l'Olesa, la defensa Faguet el millor; els mitjos tot bé; de la davantera Pedrola sobresortí ben secundat pels seus companys; dels visitants, el mig esquerre, la defensa esquerra (en aquest lloc i a la davan-

tera), el porter a la segona part; Grau ens semblà mancat de fons, no obstant complí; els altres no desentonaren.

L'arbitratge, a càrrec de Termens, d'Esparreguera, tingué algunes falles però no se li presentà una partida difícil, principalment les seves defenses i davantera. Dels locals ja no podem dir-ne res de nou. L'Artesenc continua sense davantera. Foren moltes les ocasions propícies per a marcar, però, com a Santpedor, cap d'elles fou aprofitada pels "trabucaires" locals. De continuar per aquest viari, malgrat el bon teret defensiu i la bona voluntat dels mitjos, la qualificació de l'equip local no serà molt allosa al final del torneig.

D'AGULLANA
C. D. E. d'Agullana, 2

Batalió de Muntanya núm. 1

El partit jugat entre aquests dos clubs feia preveure una victòria fàcil per als jugadors locals, no precisament per jugar en camp local, ans també pel fet d'haver sucumbit l'equip del Batalió, a Darnius, dies passats, per l'ample marge de sis gols a un.

I no fou pas així, car els del Batalió, ja sia que presentessin un millor conjunt o que actuessin més encoradament, la qüestió fou que els locals van assolir la victòria amb justesa, com ben clarament ho indica el resultat de dos gols a un. — C.

DE PONTOS
Pontos, 1 - Camallera, 1

Amb motiu de celebrar-se la festa major es jugà un encontre amistós entre els equips esmentats, el qual resultà molt interessant perquè no es podia dir qui seria el vencedor fins que l'àrbitre, senyor Coll, donà el partit per acabat. El gol dels locals fou marcat per Portieras.

Pels locals han sobresortit Bargo i el teret defensiu.

Del Camallera han sobresortit el mig centre pel seu joc violent i el porter pel seu bon joc.

DE GARRIGUELLA
F. C. Garriguella, 1

C. d'Esports d'Agullana, 1

Dimarts passat, amb motiu d'esser la festa major, jugaren amistosa-ment els agullanencs contra els locals.

El C. d'Agullana no demostrà pas ésser aquell equip de temps enrera, el qual sempre assolí una victòria darrera l'altra. No sabem, certament, si l'equip que jugà a Garriguella era el titular, car d'esser-ho creurem que ha perdut molt del que era.

Guanyaren els locals per cinc gols a favor per un en contra, i obtingueren, per tant, una sorollosa victòria.

DE MANLLEU
Girona F. C. (R.), 2 - Manlleu, 1

Tot i presentar un bon equip, no feu el Girona cap bona exhibició de joc; algunes jugades isolades ens volgueren demostrar la seva categoria, però en general el seu joc fou de baixa qualitat i es deixà imposar en tot moment per l'entusiasme que els locals posaren en la lluita.

En la davantera local hi veírem algunes modificacions que li donaren aquella mobilitat que des de temps no li havíem vist, principalment en el transcurso del segon temps, en que Oriol ocupà el lloc de Riera i per ressaltar-se aquest d'una antiga lesió.

En el primer temps el Girona inaugurà el marcador per mediació de Privat, i Mascarell obtingué el gol de l'empat.

En començar el segon veíem que Vila no ha sortit degut a una lesió en un braç i el suplèix Novoa, qui al cap de vint-i-cinc minuts també ho féu per Gómez i el Manlleu quedà reduït a deu jugadors.

Tot i aquests contratemps el Manlleu es llança a una ofensiva desesperada i al cap de deu minuts fa ostentat al marcador un 4 a 1. obtingut per Oriol (2) i Ill, i l'equip visitant es veu impotent per contenir l'empenta dels locals.

A la fi, degut a l'esforç dels locals i a la inferioritat numèrica, el Girona va guanyant terreny i al cap de trenta-cinc minuts obtingué el seu segon gol per mitjà de Bestit.

Girona F. C.: Florença, Saiz, Bages, Blanc, Trias, Barceló I, Pasqual, Vilanova, Privat, Bestit i Barceló II.

Manlleu: Vila, Gómez, Pica, Pla, Vela, Emilio, Serrallonga, Ill, Riera (després Oriol), Mascarell i Bastida. — Corresponsal.

D'ARTES
F. C. Artesenc, 0 - C. E. Llorenç, 4

El dia 8 passat, al camp del primer i corresponent al torneig Bages-Vallès, es jugà aquest partit, quart de la primera volta.

El Llorenç tingué una bona actuació, principalment les seves defenses i davantera. Dels locals ja no podem dir-ne res de nou. L'Artesenc continua sense davantera. Foren moltes les ocasions propícies per a marcar, però, com a Santpedor, cap d'elles fou aprofitada pels "trabucaires" locals. De continuar per aquest viari, malgrat el bon teret defensiu i la bona voluntat dels mitjos, la qualificació de l'equip local no serà molt allosa al final del torneig.

DE VALLS
Secció Esportiva del Centre de Lectura, 0 - Santiveri F. C., 2

Amb motiu d'inaugurar-se la Secció Esportiva del Centre de Lectura visitaren el Vilar, els campions amateurs de Catalunya.

Aquest partit desvetllà molt d'interès entre els adeptes del Centre i esportius en general, ja fos pel fet

ben coordinats per llurs davanteres, però que eren tallades inevitablement per les respectives defenses.

Equips:
Vilafranca A. C.: Massachs, Sans, Galfre, Colomer, Sabater, Font, Juvé, Cusco, Figueres, Mestres i Pardo.
Casal E. C.: Anton, Mateu, Solsona, Camí II, Hill, Carreu, Camí I, Balaguer, Estruch, Raventós i Orta.

Arbitratge amb ben poc encert. Esclarsans.

DE VALLS
Secció Esportiva del Centre de Lectura, 0 - Santiveri F. C., 2

Amb motiu d'inaugurar-se la Secció Esportiva del Centre de Lectura visitaren el Vilar, els campions amateurs de Catalunya.

Aquest partit desvetllà molt d'interès entre els adeptes del Centre i esportius en general, ja fos pel fet

ben coordinats per llurs davanteres, però que eren tallades inevitablement per les respectives defenses.

Equips:
Vilafranca A. C.: Massachs, Sans, Galfre, Colomer, Sabater, Font, Juvé, Cusco, Figueres, Mestres i Pardo.
Casal E. C.: Anton, Mateu, Solsona, Camí II, Hill, Carreu, Camí I, Balaguer, Estruch, Raventós i Orta.

Arbitratge amb ben poc encert. Esclarsans.

DE VILAFRANCA DEL PENEDES
Vilafranca A. C.; Casal E. C., 0

Al camp d'esports del Casal E. C. es jugà el penúltim partit del Campionat local amateur entre el propietari del camp i el Vilafranca A. C.

El partit fou jugat a gran tren per ambdós equips, tan igualats en llurs forces, que ambdós porters hagueren d'intervenir molt poques vegades.

Aquest encontre fou el més espectacular i interessant de tot el Campionat, palesant-ho així la gran quantitat de públic que hi assistí.

Tant al primer temps com al segon, era impossible de pronosticar el resultat del partit, en el transcurs del qual es veieren moltes jugades

d'inaugurar la Secció com per a co-neixer la formació de l'equip, el qual ja havia motivat abans gran aldarull entre l'element esportiu local.

El Santiveri causà magnífica impressió, palesant tothom un joc ràpid i precís i posseïr gran facilitat de dribling, ja qual cosa fou causa de que els moments de perill per la porta contrària sovintegessin. Marcaren dos gols, però per la seva qualitat de joc mereixien guanyar per més marge.

Els del Centre jugaren el partit un xic desobesionats, especialment a la segona part, quan l'esgotament era pales en alguns elements. La composició de l'equip integrat per dos elements forans i d'altres que jugaven en lloc no acostumat, fou que tot i les qualitats individuals dels components de l'equip, aquest no donés el rendiment que s'esperava.

Resumint, un bon partit de futbol i un bon debut.

Valls Atlètic, 6
F. C. Borges Blanques, 2

El Valls per a poder presentar un equip potent per al Campionat de Lliga de la segona ordinària, ha concertat una sèrie de partits amistosos per a aconseguir una bona forma per al seu onze.

El passat diumenge ens visità el Borges Blanques, campió del seu grup, el qual tot i jugar un partit força acceptable, no pogué contenir l'entusiasme dels atlètics com ho demostra el resultat prou folgat obtingut.

El Valls es presentà amb algunes modificacions a l'equip, que per cert donaren un bon resultat, tenint especialment la davantera, molta més mobilitat, co que l'hi permetia arribar ben sovint a la porta dels del Borges.

Els que amb més satisfacció poguerem constatar fou la seguretat en que actuaren la defensa i els mitjos, i resultaria molt difícil fer excepcions.

En el partit que no remolava pas amistós pel coratge en què es feu, confiant que el Valls en la propera competició, si s'ho pren amb interès, podrà arribar força lluny i assolir una bona classificació.

M. Magrià

ben coordinats per llurs davanteres, però que eren tallades inevitablement per les respectives defenses.

Equips:
Vilafranca A. C.: Massachs, Sans, Galfre, Colomer, Sabater, Font, Juvé, Cusco, Figueres, Mestres i Pardo.
Casal E. C.: Anton, Mateu, Solsona, Camí II, Hill, Carreu, Camí I, Balaguer, Estruch, Raventós i Orta.

Arbitratge amb ben poc encert. Esclarsans.

DE VALLS
Secció Esportiva del Centre de Lectura, 0 - Santiveri F. C., 2

Amb motiu d'inaugurar-se la Secció Esportiva del Centre de Lectura visitaren el Vilar, els campions amateurs de Catalunya.

Aquest partit desvetllà molt d'interès entre els adeptes del Centre i esportius en general, ja fos pel fet

ben coordinats per llurs davanteres, però que eren tallades inevitablement per les respectives defenses.

Equips:
Vilafranca A. C.: Massachs, Sans, Galfre, Colomer, Sabater, Font, Juvé, Cusco, Figueres, Mestres i Pardo.
Casal E. C.: Anton, Mateu, Solsona, Camí II, Hill, Carreu, Camí I, Balaguer, Estruch, Raventós i Orta.

Arbitratge amb ben poc encert. Esclarsans.

DE VILAFRANCA DEL PENEDES
Vilafranca A. C.; Casal E. C., 0

Al camp d'esports del Casal E. C. es jugà el penúltim partit del Campionat local amateur entre el propietari del camp i el Vilafranca A. C.

El partit fou jugat a gran tren per ambdós equips, tan igualats en llurs forces, que ambdós porters hagueren d'intervenir molt poques vegades.

Aquest encontre fou el més espectacular i interessant de tot el Campionat, palesant-ho així la gran quantitat de públic que hi assistí.

Tant al primer temps com al segon, era impossible de pronosticar el resultat del partit, en el transcurs del qual es veieren moltes jugades

d'inaugurar la Secció com per a co-neixer la formació de l'equip, el qual ja havia motivat abans gran aldarull entre l'element esportiu local.

El Santiveri causà magnífica impressió, palesant tothom un joc ràpid i precís i posseïr gran facilitat de dribling, ja qual cosa fou causa de que els moments de perill per la porta contrària sovintegessin. Marcaren dos gols, però per la seva qualitat de joc mereixien guanyar per més marge.

Els del Centre jugaren el partit un xic desobesionats, especialment a la segona part, quan l'esgotament era pales en alguns elements. La composició de l'equip integrat per dos elements forans i d'altres que jugaven en lloc no acostumat, fou que tot i les qualitats individuals dels components de l'equip, aquest no donés el rendiment que s'esperava.

Resumint, un bon partit de futbol i un bon debut.

Valls Atlètic, 6
F. C. Borges Blanques, 2

El Valls per a poder presentar un equip potent per al Campionat de Lliga de la segona ordinària, ha concertat una sèrie de partits amistosos per a aconseguir una bona forma per al seu onze.

El passat diumenge ens visità el Borges Blanques, campió del seu grup, el qual tot i jugar un partit força acceptable, no pogué contenir l'entusiasme dels atlètics com ho demostra el resultat prou folgat obtingut.

El Valls es presentà amb algunes modificacions a l'equip, que per cert donaren un bon resultat, tenint especialment la davantera, molta més mobilitat, co que l'hi permetia arribar ben sovint a la porta dels del Borges.

Els que amb més satisfacció poguerem constatar fou la seguretat en que actuaren la defensa i els mitjos, i resultaria molt difícil fer excepcions.

En el partit que no remolava pas amistós pel coratge en què es feu, confiant que el Valls en la propera competició, si s'ho pren amb interès, podrà arribar força lluny i assolir una bona classificació.

M. Magrià

El Valls es presentà amb algunes modificacions a l'equip, que per cert donaren un bon resultat, tenint especialment la davantera, molta més mobilitat, co que l'hi permetia arribar ben sovint a la porta dels del Borges.

Els que amb més satisfacció poguerem constatar fou la seguretat en que actuaren la defensa i els mitjos, i resultaria molt difícil fer excepcions.

En el partit que no remolava pas amistós pel coratge en què es feu, confiant que el Valls en la propera competició, si s'ho pren amb interès, podrà arribar força lluny i assolir una bona classificació.

M. Magrià

CU ADAN A

D'ARTES
La festa de les Verges

Dia 8 de desembre. La Puríssima Concepció. Diada de les Verges, Conxes i verges, en general, siguin tendres, siguin clocades...

DE TORDERA

Feia dies que el nom de la nostra vila no apareixia per a res en les planes d'aquest setmanari.

Avui, i cal constatar-ho ben alt, ho fem satisfets i omplerts de joia, perquè celebrem una mena de ressorgiment i millora, una mena de resurrecció d'un mort.

Si, amics! D'un mort! No us sembla estrany? Certament que ho és! Sempre ens causa alegria quan un familiar o íntim amic nostre, afeblit o malalt, es posa bo.

Avui, aquest mort ressuscità; aquest familiar nostre, o amic íntim malalt, que tot de sobte s'ha rejuvenit, s'ha enfortit i posat bo (no sabem si temporalment, o de debò) és l'Amistat Catalana Republicana de Tordera.

I que consti que no exagerem! Res més que la veritat; la veritat clara, contundent, sense afegits ni penja-relles.

Quina mena de malura planava damunt la nostra entitat d'ençà de la data memorable del 6 d'octubre de l'any passat?

Ho hem ignorat i seguim ignorant-ho avui.

Una societat política no afectada per res; que no ha sofert les conseqüències d'aquell moviment, ha restat inactiva i sense cap mena de control ni orientació, tot aquest llarg temps.

Avui, degut als continuats precs d'alguns destacats elements d'esquerra locals i davant l'actual moviment de reivindicació suava començat arreu de la nostra Catalunya i resta d'Espanya, i que sembla una cosa imminent; que cada dia se'n acostia a passes més aegantades i amb molta més embranchada i experiència que el moviment espontani, de bona fe, del 14 d'Abril del 1931, que ens sembla un fet ja del segle passat, que ni tenim esma de recordar, de tan lluny com ens sembla, avui, és quan la nostra entitat sembla que comença de donar senyals de vida.

Alegrem-nos, amics! Dona senyals de vida! I quin fet més emocionant!

Era una cosa imprevista, un fet insospitat, una mena de "miracle".

Per fi (no n'hi havia prou menys) s'ha constituït tot un Comitè Polític. Un comitè polític, amics, és per a una entitat que es diu esquerrana, que vol fer política, que s'anomena Catalana i Republicana, com un pa en una taula familiar, un pa espiritual que no pot mancar, perquè si manca és com si no donés raó de vida el fet que motiva la seva existència.

Un Comitè polític que estigui en íntim contacte amb els directius del partit; que orienti per fer una acció conjunta, que és la que dóna vida i triomf, i que sigui la tela que il·lumini els seus simpatitzants, perquè no es descoragin.

Un Comitè polític és l'ànima, l'essència d'una entitat política.

Per fi, repetim-ho, l'Amistat Catalana Republicana ha nomenat un Comitè polític en mires a unes probables eleccions.

Això és tot.

Si bé ens alegrem d'aquesta bona nota, no volem deixar passar per alt un vot de censura per als directius, que, impossibles, no havien procurat, veïllant pels interessos morals i pel seu bon nom polític, constituir-la abans.

Tenim entès, i així ens ho comunicava un destacat element d'aquest Comitè, que s'anirà a la ràpida comitè d'un Comitè d'enllaç per tal de consolidar punts, prendre noves orientacions juntament amb les restants forces polítiques locals d'esquerra.

Ben prompte s'anirà a una organització intensíssima de propaganda política i a un treball laboriós de preparació electoral.

Es amb una immensa satisfacció que avui hem volgut parlar d'aquest

Però tornem a la festa: Com he dit, fou espantant i anà a càrrec de les "Hijas" i de la J. C. F., o sia la novella entitat composta de verges pures, que amb llurs entusiasmes i bona fe tingueren cura que no decaigués el programa, el qual fou el següent: matí: missa de Comunió general i Ofici solemne. Tarda: Funció Mariana (com que no sóc gaire amic de funcions i desconec aquesta especialitat, no puc fer cap comentari referent a l'acte). Diversos actes místics i confraternals al teatre del Centre Catòlic, ple de gom a gom. Això per a donar una idea de l'èxit que tant la festa com l'acte tingueren. En aquest es recitaren poesies i faules, com per exemple: "El Cucut i la Pupa", que fou molt aplaudit; també les cançons de les verges plugueren a l'auditori que, extàcticament se sentí portat més enllà dels "llims" davant d'aquell deversall de notes cristal·lines i pures que, com a final, els brindaren les angelicals verges. En resum: per ben donada i acaçada sigui la festa i per ben vinguda la nova organització de la J. C. F., amb la qual els bons catòlics de la localitat han pretès fer una obra de misericòrdia, enlaint d'esperances espirituals més d'una tia, al verge, que pels seus respectables anys ja les havia perdudes materialment.

Que per molts anys i pel bé de l'ànima i una benaventurança celestial sigui: confiant plenament amb el presagi d'aquella cançoneta que cantaven les benaurades verges:

Si amb l'exemple de Maria fossin totes un model, al Cel blau dels Sants seria cada noi un nou estel...

NON.

DE CERVERA
Montgai, 1 - Català, 9

Bo i esperant el proper Campionat de Lliga Catalana, se celebra aquest partit, que fou un complet domini de l'equip local. Poc després de començar es lesiona Pérez a la cella, de gran consideració. El substitueix Gómez II. Marca el primer gol l'equip visitant, per mitjà de Cercós I; a continuació marcarem Vilari, Calafell i Codina; i a la segona part, Calafell (2); Tella (2), Vilari i Vellert.

Es distingiren, pels visitants, Eroles, Darbasa II, Soler, i pels locals, Calafell, Gómez II, Tarruella, Tella, Vellert.

A les ordres de l'àrbitre senyor Danyes es formaren:

Montgai. — Cercós II, Soler, Darbasa I, Segalà, Eroles, Boladeres, M. Brosoli, Darbasa II, Cercós I, Boni Corral.

Català. — Solsona, Riera, Tarruella, Pérez, Calafell, Gómez I, Ros, Vellert, Vilari, Tella i Codina.

Per al proper campionat l'equip local té fixats els següents jugadors: Solsona, Guardia (porta); Saura, Pérez, Tarruella (defensa); Gómez I, Calafell, Imbert, Riera, Bergadà, Ortiz (mitja); Gómez II, Masfres, Tella, González, Vilari, Noguers, Vellert i Codina.

MAJESTIC HOTEL
I RESTAURANT

Coberts a 10/50 ptes. i a la carta
 Plats regionals - Excel·lent cuina
 Servei perfecte - Salons per a Banquets, i Bodes Pesses
 Orquestra :: Preus moderats

D'ESPARREGUERA

Fou objecte de molts comentaris l'article publicat en aquestes columnes en data 25 del mes passat, ja que, com es recordaria, remarcava d'una manera clara les ridícules portades a terme per aquells que no dubtaren un sol instant a desertar dels rengles esquerrans, per a ingressar al partit "strapelista".

Un dels qui més es va distingir combatent el susdit article fou un senyor que durant un temps indefinit agavellà molts càrrecs polítics i no polítics, ja que la seva col·laboració no podia mancar enlloc, degut al fet que el seu ideal (?) era compatible arreu...

En fi: no volem estendre'ns més sobre aquest assumpte — ja que seria inacabable — puix que el poble el té prou present. Però no delxàrem per acabar el nostre treball si no fèssim constar que a l'autor d'aquell article no el va guiar altre anheli que posar de relleu altres persones que a través del temps es definien llurs actituds, quelen les retes i hom apareixia despullat de tot allò artificios tal com era. Els fets s'han precipitat: d'un ridícul se'n anà a un altre, i allò que ells en deien ideals, quedava massa bregat perquè se li pugui tenir cap consideració. Ací no hi ha difamacions covardes. Cara a cara, noblement tot pot dir-se i s'ha de dir. Ncsaltres, al llarg de les nostres palestre, sempre ho hem fet així, cosa que no poden dir moltes animes que constantment es debaten en la pestilència del fangusar de la calumnia i la mentida.

Després de tot, ha estat profitosa aquesta època d'impert de la carutelleria i la incapacitat.

Hem conegut tanta gent, hem vist tantes espectaculars d'un grotesc tan pujat de to, hem constatat fins on arriba la dignitat de molta gent, que s'han tret ensenyances profitosíssimes.

S'ha parlat molt, ha parlat tothom; però els qui hem de parlar encara no ho hem fet; ja vindrà l'hora que es parlarà de tot.

ENRIC BORRAS

Freixenet

CHAMPANY
d'alta qualitat

CAVES A SANT SADURNI D'ANOIA

Si amb l'exemple de Maria fossin totes un model, al Cel blau dels Sants seria cada noi un nou estel...

NON.

CASA BASTIDA
 Passeig de Gràcia, 18

Cran Basar de Sastreria sistema nord-americà

ESCOLLIT AL MATI • **LLEST A LA TARDA**

VESTIREU ELEGANTMENT PER POCOS DINERS

100.000 Vestits i Abrics, des de 25 pessetes
 100.000 Pantalons, des de 5 pessetes

VESTITS i ABRICS a mida, des de 50 pessetes

COMPOSICIÓ:

Sucre llet b. 5 cts.; extracte regalèsia, 5 centigrams; extracte diacordi, 3 milg.; extracte medulla vaca, 3 milg.; Gomenol, 5 milg.; sucre mentoantiztat, quantitat suficient per a una pastilla

PASTILLES ASPAIME

Guareixen radicalment la TOS perquè combaten les seves causes
**CATARROS, RONQUERES, ANGINES, LARINGITIS, TUBERCULOSI
 PULMONAR, ASMA i totes les afeccions en general de la GOLA,
 BRONQUIS i PULMONS**

Les PASTILLES ASPAIME superen totes les conegudes per la seva composició, que no pot ésser més racional i científica, gust agradable i per ésser les úniques en les quals hi és resolt el transcendental problema dels medicaments balsàmics i volàtils que es conserven indefinidament i mantenen íntegres les seves meravelloses propietats medicinals per a combatre d'una manera constant, ràpida i eficaç les malalties de les VIES RESPIRATÒRIES que són causa de TOS i de sufocació

Les PASTILLES ASPAIME són les receptades pels metges
 Les PASTILLES ASPAIME són les preferides pels malalts

Exigiu sempre les legítimes PASTILLES ASPAIME i no admeteu substitucions interessades d'escassos o nuls resultats

Les PASTILLES ASPAIME es venen a UNA PESSETA CAPSA en les principals farmàcies; lliurant-se al mateix temps gratuïtament una capsula de mostra, molt còmoda per portar a la butxaca

Especialitat farmacèutica del Laboratori SOKATARG

Oficines: Carrer del Ter, 16 - Telèfon 50791 - Barcelona

NOTA IMPORTANTÍSSIMA: Per a demostrar i convèncer que els ràpids i satisfactoris resultats per a guarir la TOS, mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb les seves similars, i que no hi ha actualment d'altres pastilles que puguin superar-les, el Laboratori Sokatarg envia gratis una capseta-mostra de Pastilles Aspaime als que li envien el retall d'aquest anunci acompanyat d'un segell de cinc cèntims, tot dins d'un sobre franquejat amb dos cèntims.

1935 CINEMA 1936

Pels cinemes

Breu comentari de's films que hem vist

Maryland presenta Episodio

Ens trobem en l'època de la post-guerra. En la Viena de l'any 1922. La crisi econòmica, que ha reemplaçat les estridències dels obusos, fa sentir poderosament la seva transcendental influència en la vida i l'honor dels habitants de tots aquells països afectats per l'horripilant contagi mundial. Els sentiments més íntims no compten, a vegades, davant el problema imperatiu de la lluita per l'existència. El món, els costums tots, sofreixen una impressionant transformació. És la gent jove, però, cridada a jugar una carta més profunda i decisiva en aquesta hora difícilíssima i greu, en la qual les velles generacions no poden sobreposar els seus prejudicis arcaics i fortament arrelats la metamorfosi social que la nova vida exigeix. La joventut lluita amb tota la seva voluntat i tota la seva energia per a neutralitzar aquests temibles efectes i les conveniències passades de moda són obstacles que la necessitat obliga a relegar a terme secundari.

I el film de Welter Reisch, que Ufilms ha presentat al Maryland, no és més que un dels tants episodis que ha creat aquest nou estat de coses. L'ambient és fidelíssim i ens porta a la memòria records patètics que el temps no ha pogut encara borrar. En aquest aspecte, el "Episodio"

mereix tots els elogis, perquè el realitzador ha reeixit plenament. La trama de la producció que ens ocupa segueix, igualment, un ritme perfecte. La llàstima, però, és que per a assolir-ho s'hagi hagut de recórrer a algunes inversemblances que fan perdre l'alta qualitat que, sense elles, és indiscutible que tindria la pel·lícula. Davant d'una diversitat d'escenes que, degut a la seva manca de lògica, no tenen cap ni peus, l'espectador no pot reprimir la contrarietat que forçosament s'ha d'experimentar en trobar-se amb un assumpte que sense aquestes llacunes constituiria, per tots els altres conceptes, una de les cintes més estimables de les que fins ara se'n havien ofert d'aquest gènere.

Pauli Wessely, que ja ens havia demostrat a bastament el seu gran temperament artístic en "Mascarada" i "Ana Maria de Austria", posa una vegada més de relleu les seves condicions admirables, si bé en aquesta producció s'adapta d'una manera tan escrupolosa al seu temperament racial, que no satisfent-nos tant a nosaltres com en les seves actuacions anteriors, pot constituir, per als seus compatriotes, com el seu millor treball. Carl Ludwig Dichtl, en el paper de protagonista masculí, realitza també una actuació força acurada.

KAY SUTTON

(Foto. Radio Films)

Fantasio presenta Knock-Out

Al Fantasio, divendres passat s'estrenà una producció Ufilms, titulada "Knock-out", interpretada, en els seus "rols" principals, pel matrimoni Anny Ondra-Max Schmeling.

Tractant-se d'una cinta protagonitzada per la gentil estrella alemanya i per l'ex-campió mundial de boxa, hom pot endevinar fàcilment que l'espectacle constitueix una comèdia fàcil de digerir, sense greus complicacions i destinada, exclusivament, a fer passar una estona agradable i divertida a l'espectador. I, naturalment, d'un assumpte en el qual no hi pot manca, barrejada en una suggestiva història d'amor, la part esportiva, en què el púgil germànic troba l'oportunitat d'admirar-nos amb les seves excepcionals qualitats físiques, per damunt, és de suposar, del seu

temperament artístic, sense que això vulgui dir que Schmeling, en aquesta segona actuació en el llenguatge, no ens demostrï igualment una sèrie de condicions per a fer-se també un prestigi dintre del cinema.

Anny Ondra, a la qual fèia algun temps que no havíem vist, torna a delectar-nos amb el seu art personalíssim i dinàmic, que és tota una garantia que el públic no ha de sentir-se decebut, si més no, per la gràcia del seu treball, sempre saturat de situacions entre còmiques i sentimentals, en les quals la popular artista ha destacat sempre d'una manera remarcable.

L'argument del film es deu a Hans H. Zerlett i l'escenari d'Erich Zander i Willy Depenau, amb il·lustracions musicals de Leo Lux.

Fémina presenta El héroe público n.º 1

"El héroe público n.º 1", el film que la Metro presentà el divendres passat al Fémina, podrà no ésser més que una nova producció de les anomenades de "gangsters" i podrà, igualment, repetir conceptes, escenes i situacions que no tenen res d'inedites, però, malgrat tot, el que es pugui dir en aquest sentit dubtem molt que cap dels espectadors que aquests darrers dies han desfilat pel distingit saló del Passeig de Gràcia n'hagi sortit decepcionat. I és perquè aquesta cinta, per damunt de tots els inconvenients

que són fàcils de trobar en un assumpte tan repetitament explotat, ha estat realitzada amb tanta cura de detalls i amb una

perfecció tan remarcable, que dintre de les del seu gènere mereix estar conceptuada en un lloc francament privilegiat.

En "El héroe público n.º 1" s'ha volgut retrar un homenatge als elements que integren el Servei Secret de la Policia dels Estats Units, manta vegades heroins anònims sacrificats per les bales de les bandes de malfactors en holocaust al bé de la humanitat. Tracta, aquesta producció, de mostrar-nos els innombrables perills a què han hagut de plantar cara alguns d'aquests agents polítics per a mantenir a ratlla a aquesta multitud d'individus que viuen i actuen al marge de la llei que durant alguns anys han embatit el paní entre la gent pacífica.

Chester Morris, en el paper de aff Crane, protagonitza aquest gènere anegat i decidit que arriba a la temeritat per a portar a terme fells els seus il·loables plans. I amb la seva fútil i complicada actuació policíaca ens hi és barrejada la imprescindible història d'amor, a càrrec de Chester Morris i l'encisadora Teresa que encarna Jean Arthur, la qual, per aquestes rares coincidències que abunden en el cinema, resulta ésser la germana de Sonny — Josep Calleja —, un dels elements més perillosos de la banda que aquell persegueix i per a entau-

LA HIJA DE JUAN SIMÓN

Producció Filmópolis n.º 2

Amb l'actuació personal de CARMEN AMAYA

Una producció d'art del cinema espanyol

Comentari entorn del darrer film de Charlot

«Producció número 5»

(Temps moderns)

Tres anys han passat després de l'última producció de Charles Chaplin. Tres anys d'espera per poder veure un film del més gran artista que s'ha revelat en el cinema.

Es prou coneguda l'opinió, al mateix temps que la seva aversió per al cinema parlat, per tant, la seva darrera producció només és sonora. Com és natural, hi ha impaciència per conèixer la nova producció, que fins ara ha portat el nom de "Producció número 5" degut a què és el cinquè film que produeix per compte dels Artistes Associats. Aquest darrer film segueix, en el que es refereix al sonor, la mateixa pauta de "Les llums de la ciutat".

Charlot en el seu darrer film ha emprat el so com a complement de les escenes, de manera que la "Producció número 5" quant a tècnica segueix les petjades del seu film anterior.

Aquesta nova producció, mantinguda en un gran secret, ha estat fins ara una incògnita per als cinèfils. Avui, esquinçant el vel del misteri, ja podem avançar diverses coses.

Primerament el títol definitiu, segons últimes notícies, és "Temps moderns". La "Producció número 5", títol que tenia primerament motiu ja esmentat, havia estat batejada amb el següent nom: "La gran fabrica", "Les masses", no prou satisfet el gran mimic amb aquest nom, li ha posat el nom de "Temps moderns", que, segons ell,

respon amb més propietat a l'argument.

Aquest film de Chaplin és una crítica de la societat d'ara, de la nostra època. Charlot, del seu viatge a les Repúbliques Soviètiques en porta una gran impressió, però no una impressió favorable com molts dels seus íntims creien; fins a l'últim afirmaven que el film que produïa tindria un caire comunista. Una vegada més el gran artista ha fet de les seves. Ell ha compost a la seva manera còmico-tràgica un film satíric, ple d'emoció, on posa en ridícul l'obsessió del nostre temps: la màquina.

L'argument del seu film, no prou conegut encara, segons sembla tracta de la vida d'un desvotat (la seva eterna figura) que pels atzars de la vida es troba empleat en una gran fabrica, on l'home té molt poca cosa a fer, si no és el d'atendre les màquines, que són les que treballen. Com és natural, no hi falta la part sentimental, que són els amors d'aquest desvotat amb una orfena, a la qual salva del caos on es troba i li fa amar la vida.

Els "sketchs" de què es forma el film són d'una gran comicitat, tots ells aconseguits en escenes summentals trágiques. Exemple, el moment en què un obrer és agafat per les rodes dentades d'una gran màquina. Charlot, que és el que porta lluita per salvar-lo, però parant la màquina no és senzill, ja que cal recórrer a uns plans; men-

tre busca i rebusca la solució sota l'hora de deixar el treball, i Charlot, complidor del seu deure d'obrer, plega; naturalment, quan torna, l'altre íntim ja es troba a l'hospital. Hem de reconèixer que dintre l'absurd d'aquest "sketch" que podríem dir poc humà i ha una gran veritat, i és la nostra des preocupació envers les misèries del pròxim. Buscar la part còmica en les grans tragèdies de la vida és la pauta dels films de Chaplin, i aquest darrer, segons sembla, arriba a aquest màxim.

El secret amb què ha estat mantinguda la darrera producció és degut a què Charlot no escriu els seus films; ell els concep, munta els escenaris, i després explica als tècnics i als artistes l'abast de l'escena que es va a desenvolupar.

Naturalment, en els seus films hi ha una despesa enorme de material, ja que fa i desfà les escenes com si no comptés amb les despeses. Aquest fet només és pot admetre al geni. La part musical està escrita per ell mateix, ja que, segons es diu, Chaplin és un gran violonista.

Charlot ha dit que el seu darrer film és el més còmic dels que fins ara ha produït, encara que després rectifica i diu que no n'està prou satisfet. Aquestes vacil·lacions, pròpies de tot gran cervell, tenen l'explicació del desig natural de produir l'obra mestra.

Esperem aquesta producció amb impaciència, ja que l'estrena d'un film de Chaplin és sempre un esdeveniment cinematogràfic.

No és possible fer comentaris sobre un film sense haver-lo vist. De moment hem de conformar-nos amb aquestes breus notícies, que trenquen el misteri de la "Producció número 5".

JOAN ROIG

Urquinaona presenta La llamada de la Selva

En temps del cinema mut, un dels assumptes que havien guanyat majorment de la preferència dels realitzadors fou el d'aquelles peregrinacions, ja individuals, ja col·lectives, a què la febre de l'or llança a les terres d'Alaska a tota aquella gent obsessionada per la idea fixa d'arrencar de les

fills d'experimentar en gaires films.

El paisatge, que la cambra cinematogràfica recull mestriusament, amb tot el dinamisme que ha de caracteritzar el cinema pur, juga un paper importantíssim en la cinta, fins a l'extrem que gairebé es pot dir que constitueix

CAPITOL

AVUI, ESTRENA

!! Sensacional !!
2 grans films en un programa

DOBLE PROGRAMA UNIVERSAL

Sessió continua de 4 a 12 30

seves entranyes incalculables tressors. L'ambició, l'egoisme i la necessitat, lleu qual natixen les enveges, els odis i les passions, portava a milers de persones de totes classes, en preferència, però, els de temperament aventurer, a aquells llocs envitricollats i saturats de perills, animats i envalentats per l'afany de fer-se amb riqueses fabulosas.

En "La llamada de la selva" ens tornem a trobar en un d'aquests assumptes, extret d'una de les obres més populars i reeixides del gran escriptor Jack London. I si bé el tema no ofereix cap mena d'originalitat, la trama, l'ambient, la realització i el treball dels artistes encloeu una perfecció tan admirable, que el públic, no solament no se sent defraudat, sinó que aduec resta plenament satisfet, sortint de l'espectacle amb una impressió francament favorable, com és di-

el principal protagonista. Els fotogrames que ens ofereix, preses sempre des de l'angle precís, són d'una tècnica i d'una bellesa insuperable i creen un ambient que s'identifica en absolut al nervi del llibre.

L'argument, prenyat d'humanisme, està descrit amb trets vigorosos, sense que la lògica ni el bon sentit s'hi trobin mai a manca. Sense aquests recursos que en tantes altres produccions hem vist cercar per a aconseguir com moure l'espectador, William Wellman, el director de la cinta, ens ofereix un drama sentimental intens, en el qual la psicologia dels personatges resta magníficament explicada i definida. La narració segueix una continuïtat perfecta i el desenllaç conserva, més ben dit constitueix el tot dramàtic de l'obra, en la qual tampoc s'ha volgut anar a contentar a un determinat sector, aquell que considera tota pel·lícula, per bona que sigui, si no acaba amb la unió de la parella protagonista.

Clark Gable, sobri, natural i segur, realitza una de les seves actuacions més reeixides, ben secundat per Loretta Young i Jack Oakie.

lar relació amb el qual, Chester Morris es farà passar secretament — aduec per l'espectador fins al moment oportú — per un simple delinqüent, a l'objecte de poder desenvolupar de millor manera els seus plans. Finalment, després d'una trama, en què els moments d'emoció han estat pròdigs, tot acabarà de manera satisfactoria, com acostuma succeir en els films americans; Sonny, després d'aconseguir fer-se escapolir en un tiroteig, en el qual sucumbeix la resta de la banda, morirà a mans de Chester Morris i aquest — naturalment! — trobarà la felicitat en els braços de la seva estimada.

Tractant-se d'una d'aquestes films de "gangsters", creiem necessari fer remarcar que els tiroteigs que tant abunden en aquesta mena de pel·lícules, en la que ens ocupa han estat encalçats adequadament, sense que donin la sensació d'haver-hi estat posats exclusivament per a impressionar el públic.

Ultra els artistes abans esmentats, figuren en el repartiment Lionel Barrymore, Lewis Stone, tots els quals porten a terme una actuació mereixedora de sincers elogis, el mateix que el directori de la cinta, J. Walter Ruben.

NATALICI

La distingida esposa del nostre bon amic el culte advocat i competent cap de publicitat de la Warner Bros, J. Virós, ha desil·lunat una xamosa nena, que ha vingut a augmentar la felicitat de la llar del venturós matrimoni.

Ens plau en tal motiu, framentre's-hi la nostra més sincera i cordial enhorabona.

Fantasio

La comèdia més divertida que heu pogut veure

La comèdia més divertida que heu pogut veure

EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

Obra de WILLIAM SHAKESPEARE
Música de FELIX MENDELSSOHN
Només per un nombre il·limitat de sessions
LES LOCALITATS ES PODEN RESERVAR DES D'ARA
Nota. — Aquest film no serà projectat a cap més local de Barcelona o a la seva província fins al setembre de l'any vinent.

Capitol presenta El lobo humano

No cal ésser molt subtil per descobrir amb el títol que "El lobo humano" és un d'aquells films que van adreçats als nervis dels espectadors. D'aquells films que a la cinematografia ja tenen carta de naturalesa i als quals tots hem convingut a anomenar-los "films de la por". Si aconseguim afectar "El lobo humano" a l'espectador, és cosa que depèn bona part del seu temperament; però hem d'assenyalar que la seva direcció ha tirat mà de tots els recursos del gènere en la forma acostumada i que, per tant, hom no es pot sorprendre de res.

La història fantàstica que presenta, per bé que tingui algun punt de referència amb la veritat, és molt tenue, ja que aquesta surt deformada i exagerada extraordinàriament i carregada amb les mil i una truculències que poden enervar els impresionables.

Si la cinta podem conceptual-

la tècnicament com a ben resolta, no es pot dir el mateix de la forma com ens és presentat l'argument, junt amb els elements que l'integren. Trobem a manca aquell ambient tan propici a situar l'acció, com en "El hombre y el monstruo" — que, dit sigui de passada, sembla haver inspirat el film que estem comentant —, i també les menudències secundàries i els personatges de segon pla, que donen tot a una producció i categoria artística.

No obstant, a desgrat del que hem dit, la cinta posseeix una acció argumental interessant, i, com hem dit abans, és tècnica-ment ben presentada. Deu bona part d'aquest interès a Warner Oland i Henry Hull, el primer just, com sempre, en la seva interpretació, i el segon promet emular les "gestes" de Boris Karloff, "el monstre dels monstres".

S. C.

Parlem-ne

La popularitat d'Angelillo i el seu nou film, únic de la temporada

L'Angelillo, l'inimitable cantant d'òpera flamenca i magnífic actor del llenguatge sonor, gaudeix de les delícies d'una enorme popularitat, pròpia d'un ídol de multituds... Hi ha una anècdota molt recent que demostra fins a quin grau el vol el públic de Madrid, que reflecta l'afecte que li professa tot Espanya, puix que no hi cap casa on el seu nom no sigui conegut.

Estava l'Angelillo descansant al seu "camerino", d'escena a escena de "La hija de Juan Simón"

— la seva única pel·lícula per aquesta temporada —, quan se li va trametre avis que un infant desparracat, d'uns sis anys d'edat, tenia punya de veure'l per a tornar-li quelcom que l'Angelillo havia perdut al carrer... Aquest el feu passar i el petit paria del carrer el va lliurar, emocionat, la cartera de pell de Rússia que contenia documents i alguns bit-

